පිට අවකාව තියන සුදුවට.....

(1) පාට හැරුණු රට හැරුණු වීතෙරට ගියද පුතේ
සොඳුන් බුලොන රට හැදුණා සාදුනා සිටියා පුතේ
බට හැදුනේ පාට හැදුනේ දුකේ පොන්මතුනා පුතේ
ජීවයනුව - දුක - දිරූ සෙවිනියා හාත්පස සිටියා පුතේ

(2) මගේ අපට බිඳ ලුණු සේ දිනෙනු වැලඳ පුතේ
රන් දිලුණා අපය තෙමුණා සීතලතෙක මෙහෙ පුතේ
බුලොනුව - හදවත - දුවේ අපයනා ගෙට සිරි ලෙස පුතේ
විසිනා සැටි - මිනිසුනා හට පෙරුන හැඩුනා පුතේ

(3) මිහි බිඳ බිඳ ගලකිය පුරුදු වා සිදිනේ පුතේ
මහ පොළොවන විලෙසින පවුල එතනදී තියෙ පුතේ
බිඳ බිඳ දුවේ දුවුවන් අපි ලක්ෂාවකුනට පුතේ
අපා-පුවේ දුවේ වයාපාර මොළු අපි වීන සැලසු පුතේ

(4) ඔබතරන් හිතේ පුරුදුවේ හිත් අපයන පුතේ
ලක්ෂාවේ සඳහාවුවේ වෙනු අදු වීදු සොබාව පුතේ
හැලු-තලු රටකෙනේ රට අලුත් පොළොව විදියේ පුතේ
සැලුවේ-බිඳෙ රැකී හුඹ වංදුවේ පොහාවෙනි පුතේ

(5) පහන් බිඳුව හදු කියනා දුරු සෙව් සිරිසඳ පුතේ
රණිනා අප අපි වරලසේ අතුරුවන්නේ සිත පුතේ
බිදු වැසි මග පොඟ විතුරුව යන දුන් පොහ පුතේ
සිහින් අප ගෙදර අතුනන් සොයා සැලසුන පුතේ

(6) සවස - සියළු දුවේ - සිහින් පොල සතුසොයාව පුතේ
සිහින් විලෙන් - අපේ සැරසුනේ හිත් සුවසඳ පුතේ
සඳෙන් විසින අපේ සව පුතු මෙන් සිරිනා පුතේ
සොහේ අපුන අපා අපි සඳුව හිතින අසිරිය පුතේ

— ඇල්ලන් පිටිසර
සිසිරින් විසින් විදුහලය.